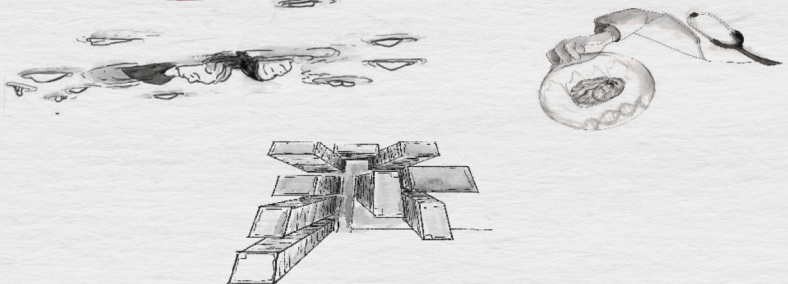

Sirimaan Salaisuus

Kirjoittanut
Mari-Paoliina Tervo

Kuvittanut
Susanna Kiiski

SIRIMAAAN
SALAISUUS

Mari-Pauliina Tervo

**SIRIMAAN
SALAISUUS**

kuvittanut: Susanna Kiiski

©2023 Mari-Pauliina Tervo

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
Kannen suunnittelu: Toni Tilsala

ISBN: 978-951-56-8220-8

SIRIUS ON MAASTA KATSOTTUNA
TÄHTITAIVAAN KIRKKAIN TÄHTI.

1

ROBOTTILAPSI

Ihminen on jonkun lapsi kehdestä hautaan. Määritelmä on siis iästä riippumaton. Mutta lapsuus on toinen juttu. Minä voisin ihan helposti jättää sen jo taakseni. Olen saanut siitä kyllikseni.

Jos minulta kysyttäisiin, mikä sana tulee ensimmäisenä mieleen lapsuudesta, sanoisin AHDISTUS. Olin lapsena turvaton, sillä en ymmärtänyt ympäröivää maailmaa. Nyt olen 12 vuotta. En siis enää mikään lapsi, mutta en myöskään täysi aikuinen. Minusta tuntuu, että olen elänyt puolet enemmän kuin ikätoverini. Elämässä on niin valtavasti opiskelemista. Ympäröivä maailma on käsittämätön.

Nimeni on Siri. Haluaisin ystävän. Kaikkein parhaiten ilmaisen itseäni kirjoittamalla.

- Hankitaan sinulle kirjekaveri, isä sanoo.

Hän on historioitsija ja tulee paleoliittiselta aikakaudelta. Mutta idea on hyvä. Kirjoitan sinulle kuin kirjekaverille. Ehkä tulet jonain päivänä vastaan ja meistä tulee todellisia ystäviä!

Sanotaan se nyt suoraan: Sosiaalisuuteni on erikoista, sillä se on kirjoista opittua. Teen työllä ja tuskalla sen, minkä muut osaavat automaattisesti. Otan mallia kirjoista ja tv-sarjoista. Olen onnistunut kehittämään joitakin niin toimivia strategioita, että satunnaista ohikulkijaa hämään jo mennessä. Läheisimmät ihmissuhteet ovat sitten jo mutkikkaampi juttu.

En jaksa ylläpitää roolia jatkuvasti. Kun väsyn, suojamuurini romahtaa ja minusta tulee taas normaali, omituinen itseni.

KUMPI ON SINUSTA PAREMPI?

1. PAETA KUPLAAN VAI 2. SAADA RAIVARI?

Kun pokka pettää, minulla on tasan nuo kaksi vaihtoehtoa.

YRITÄN PAETA ÄKKIÄ ENNEN KUIN SAAN RAIVARIN.

YLEENSÄ RAIVARI TULEE JOKA TAPAUKSESSA.

Olen robottilapsi. Ymmärrän, että minua vierastetaan. Ihminen kykenee tuntemaan empatiaa robottia kohtaan, kunhan sen käytös on mahdollisimman lähellä sen omaa käytöstä. Jos robotin käytöstä muutetaan vähemmän ihmismäiseksi, se aiheuttaa torjumisreaktion. Minulle käy usein juuri noin.

Jos ehdin paeta sitä omaan maailmaani, voisin vastaanottaa sen rauhassa. Omassa rauhassa kohdistan kaiken itseeni. Kestän sen kyllä. Silloin en ainakaan satuta ketään toista. Opettelen ihmisenä olemista vertaamalla kaikkea mielenkiinnon kohteisiini. Niitä ovat mm. koirat ja tähdet.

Kaikkein mieluiten puhun Siriuksesta, sillä:

1. SAIN NIMENI SEN MUKAAN.

2. SE SIJAITSEE ISON KOIRAN TÄHDISTÖSSÄ.

3. SE ON MAASTA KATSOTTUNA TÄHTITAIIVAAN

KIRKKAIN TÄHTI.

Tähti on painovoimansa koossa pitämä ja kasaan puristama plasmapallo. Kuten ihmisellä, tähdelläkin on kehitysvaiheita. Jossain kehitysvaiheessa tähdessä tapahtuu ydinfuusioita. Tämä kirja kuvaa sitä kehitysvaihetta, mitä nyt elän, ikään kuin olisin tähti. Tai tähdeltä tullut olento. Ihan miten vaan.

Tiesitkö muuten, että Maata lähin tähti on nimeltään Aurinko? Minua lähimpänä on isä. Toiseksi läheisin on äiti, vaikka hän ei aina jaksakaan erikoista luonnettani. (Ja hänen allergian vuoksi en voi ottaa koiraa!!)

Kaikki on hyvin, kun saan olla omalla tähdelläni. Tähti on tasapainotilassa kun sen sisäinen säteilypaino estää painovoimaa romahduttamasta sitä enemmän kasaan.

Loputta me kaikki kuitenkin kuollaan. Niin myös tähdet.

Kun tähden polttoaine on kulunut loppuun, se joko hiipuu tai laajenee punaiseksi jättiläiseksi.

MINÄ HALUAISIN LAAJETA. SIINÄ TAPAUKSESSA VOISIN

A) JOKO RÄJÄHTÄÄ SUPERNOVANA LEVITTÄEN

AVARUUTEEN ERILAISIA ALKUAINEITA

TAI

B) JÄTTÄÄ JÄLKEENI NEUTRONITÄHDEN TAI MUSTAN

AUKON, RIIPPUEN MASSASTANI.

- Et sinä saa yhtään ystävää ainakaan sieltä tähdeltä käsin, äiti sanoo.
- Jokaisella on kuplansa, minä sanon.

Äiti myy laihdutus tuotteita. Koko elämä on yhtä dieettiä.

- Onko sinunkin laihdutettava aina? Minä kysyn.
- On siinä paljon muutakin, äiti sanoo.

KAIKKI HUOMIONI KESKITTYY HAJUUN.

→ AJATUKSET KATOAVAT.

Äidin firman tiimoilta meillä pörrää jatkuvasti ihmisiä. Joten siinä mielessä haukun väärää puuta. Epäsosiaalisuus-geeni ei tule äidiltä. Sen täytyy periytyä jostain kauempaa.

Takaisin agendaani. Millainen unelmieni ystävän sitten pitäisi olla?

Minua viehättävät ulospäin viileiltä näyttävät naishahmot, jotka kulkevat omia teitään ja onnistuvat toiminnallaan muuttamaa maailmaa. Erityisesti ihailen

Omissa maailmoissaan viihtyvä teinityttö, Siri, on kyllästynyt sivullisen rooliin. Ystävän löytämisen toivossa hän päättää avata portin sisäiseen maailmaansa, Sirimaan. Kuvitettu päiväkirja paljastaa persoonallisen ajatusmaailman ohessa ison kasan ongelmia. Vaikka kynä paperilla luistaa, tosielämän tilanteissa Siri ei loista.

Päinvastoin, sosiaaliset tilanteet kaatuvat väärinymmärryksiin ja kahnauksiin. Ikätovereiden on vaikeaa ymmärtää Sirin kulmikasta käytöstä. Konfliktien kasaannuttua Siri viedään tutkimuksiin. Hänellä todetaan autismlkirjon häiriö. Mutta tuoko diagnoosi vain lisää ahdistusta vai toivotun helpotuksen?

